

HONOROWI OBYWATELE RZYMU

Jutro Ojciec Święty Franciszek kreuje na konsystorzu nowych kardynałów. Oprócz kilku najbliższych współpracowników Franciszka w Kurii Rzymskiej birety kardynalskie otrzymają także biskupi diecezji z całego świata i trzech arcybiskupów seniorów za ich szczególne zasługi dla Stolicy Apostolskiej i Kościoła. Obecnie Kolegium Kardynalskie liczy 199 członków: 107 kardynałów elektorów, którzy mogą brać udział w konklawe, i 92, którzy nie mogą wybierać Papieża. Od 22 lutego Kolegium Kardynalskie będzie liczyć 218 członków, wśród nich 122 kardynałów elektorów poniżej 80. roku życia.

KARDYNAŁOWIE NOMINACI KURII RZYMSKIEJ

Ks. abp Pietro Parolin

(ur. 17 stycznia 1955 r. w Schiavon – północne Włochy) – arcybiskup tytularny Acquapendente, sekretarz stanu Stolicy Apostolskiej.

Po święceniach kapłańskich ks. Parolin studiował w Rzymie prawo kanoniczne i dyplomację. W 1986 r. rozpoczął służbę w dyplomacji Stolicy Apostolskiej. Pracował w przedstawicielstwach papieskich w Nigerii (1986-1989) i Meksyku (1989-1992). Był odpowiedzialny w Sekretariacie Stanu za Hiszpanię i Andorę, Włochy i San Marino. 17 sierpnia 2009 r. został mianowany nuncjuszem w Wenezueli. W 2007 r. ks. prałat Parolin jako oficjalny przedstawiciel Papieża i Stolicy Apostolskiej uczestniczył w VII Dniu Papieskim. Wygłosił wówczas referat na temat przełomowego znaczenia Jana Pawła II dla rozumienia papieskiej dyplomacji jako narzędzia obrony praw i godności człowieka. Sakrę biskupią przyjął 12 września 2009 r. z rąk Papieża Benedykta XVI.

Ks. abp Lorenzo Baldisseri

(ur. 29 września 1940 r. w Barga we Włoszech) – arcybiskup tytularny Diocleziana, sekretarz generalny Synodu Biskupów.

29 czerwca 1963 r. otrzymał święcenia kapłańskie i został przeznaczony do pracy w archidiecezji Lukki. W 1992 r. został mianowany przez Jana Pawła II nuncjuszem apostolskim na Haiti. 7 marca 1992 r. z rąk sekretarza stanu – ks. kard. Angelo Sodano otrzymał święcenia biskupie. Trzy lata później był mianowany nuncjuszem w Paragwaju. W 1999 r. został przeniesiony do nuncjatury w Indiach, będąc akredytowanym również w Nepalu. W latach 2002-2012 był nuncjuszem apostolskim w Brazylii. W 2012 r. został sekretarzem Kongregacji ds. Biskupów, a także sekretarzem Kolegium Kardynalskiego. W ub.r. Papież Franciszek mianował go sekretarzem generalnym Synodu Biskupów.

Ks. abp Gerhard Ludwig Müller

(ur. 31 grudnia 1947 r. w Moguncji w Niemczech) – biskup senior Ratyzbony, prefekt Kongregacji Nauki Wiary.

W 1978 r. przyjął święcenia kapłańskie. W wieku 30 lat obronił doktorat z teologii. Zajmował się głównie dialogiem ekumenicznym, chrześcijańską koncepcją objawienia i eklezjologią. Otrzymał liczne doktoraty honoris causa na całym świecie, m.in. w Polsce na KUL i UKSW. Wykładał na Uniwersytecie Ludwika Maksymiliana w Monachium. Został ekspertem komisji doktrynalnej niemieckiego Episkopatu, a w latach 1998-2003 wchodził w skład Międzynarodowej Komisji Teologicznej przy Kongregacji Nauki Wiary.

W 2002 r. otrzymał święcenia biskupie i stanął na czele jednej z najważniejszych diecezji w Niemczech – Ratyzbony. W 2008 r. utworzył tam Instytut im. Ojca Świętego Benedykta XVI. W lipcu 2012 r. Benedykt XVI mianował go prefektem Kongregacji Nauki Wiary.

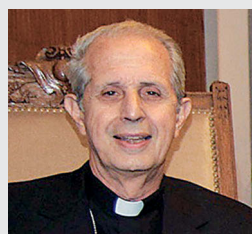
Ks. abp Beniamino Stella

(ur. 18 sierpnia 1941 r. w Pieve di Soligo – północno-wschodnie Włochy) – arcybiskup tytularny Midila, prefekt Kongregacji ds. Duchowieństwa.

19 marca 1966 r. otrzymał święcenia kapłańskie i został posłany do diecezji Vittorio Veneto. Jeszcze w tym samym roku na polecenie ks. bp. Albino Lucianianiego rozpoczął przygotowanie do służby dyplomatycznej na Papieskiej Akademii Kościelnej. W 1970 r. podjął służbę w dyplomacji watykańskiej – w Republice Dominikańskiej, a następnie w Zairze. Pracował także w sekcji relacji z państwami Sekretariatu Stanu Stolicy Apostolskiej.

21 sierpnia 1987 r. Jan Paweł II mianował ks. Stellę arcybiskupem tytularnym Midila i oficjałem w watykańskim Sekretariacie Stanu. Został nuncjuszem apostolskim w Demokratycznej Republice Konga, Hawany (Kuba), Kolumbii. 13 października 2007 r. został rektorem Papieskiej Akademii Kościelnej. 21 września 2013 r. Papież Franciszek mianował go prefektem Kongregacji ds. Duchowieństwa.

KARDYNAŁOWIE NOMINACI BISKUPI DIECEZJI

Ks. abp Mario Aurelio Poli

(ur. 29 listopada 1947 r. w Buenos Aires) – arcybiskup Buenos Aires (Argentyna).

Święcenia kapłańskie przyjął 25 listopada 1978 r. i jest kapłanem stołecznej archidiecezji. Na Argentyńskim Papieskim Uniwersytecie Katolickim uzyskał doktorat w dziedzinie teologii. Pracował w duszpasterstwie parafialnym, następnie w Wyższym Seminarium Duchownym. Wykładał historię Kościoła na wydziale teologicznym Argentyńskiego Papieskiego Uniwersytetu Katolickiego. 8 lutego 2002 r. został biskupem pomocniczym Abidda i Buenos Aires. Sakrę przyjął z rąk ks. kard. Jorge Mario Bergoglio. 24 czerwca 2008 r. Papież Benedykt XVI powołał go na biskupa diecezji Santa Rosa, a w ubiegłym roku Papież Franciszek mianował go swoim następcą na stolicy w Buenos Aires.

Ks. abp Vincent Gerard Nichols

(ur. 8 listopada 1945 r. w Crosby w archidiecezji Liverpool) – arcybiskup Westminsteru, prymas Anglii i Walii (Wielka Brytania).

21 grudnia 1969 r. przyjął święcenia kapłańskie. Na początku 1984 r. został mianowany sekretarzem generalnym Konferencji Biskupiej Anglii i Walii, a w 1991 r. – biskupem pomocniczym archidiecezji westminsterskiej. Sakrę biskupią przyjął 24 stycznia 1992 roku. Został administratorem archidiecezji, a w 2000 r. metropolitą Birmingham. Pełnił funkcję dyrektora zarządu Katolickiego Biura ds. Ochrony Dzieci i Dorosłych narażonych na nadużycia. Był sekretarzem specjalnym II Zgromadzenia Specjalnego Synodu Biskupów dla Europy. 3 kwietnia 2009 r. Benedykt XVI mianował go arcybiskupem Westminsteru, zaś 30 kwietnia 2009 r. został wybrany na przewodniczącego Episkopatu Anglii i Walii.

Ks. abp Philippe Nakellentuba Ouédraogo

(ur. 31 grudnia 1945 r. w Konéan w departamencie Kaya, w Burkina Faso) – arcybiskup Wagadugu (Burkina Faso).

14 lipca 1973 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Przez pięć lat był wikariuszem parafii katedralnej w Kaya, studiował na Papieskim Uniwersytecie Urbaniańskim w Rzymie, gdzie uzyskał doktorat z prawa kanonicznego. Po powrocie do ojczyzny był proboszczem parafii katedralnej w Kaya oraz dyrektorem Niższego Seminarium Duchownego. Pełnił funkcję wikariusza generalnego diecezji Kaya oraz sędziego trybunału metropolitalnego drugiej instancji w Wagadugu, a także dyrektora Papieskich Dziel Misyjnych. 25 lipca 1996 r. Jan Paweł II mianował go biskupem Ouahigouya, a 13 czerwca 2009 r. Benedykt XVI – arcybiskupem metropolitą stołecznego Wagadugu. Obecnie jest konsultorem Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów.

Ks. abp Gérald Cyprien Lacroix

(ur. 27 lipca 1957 r. w Saint-Hilaire-de-Dorset w archidiecezji Quebec) – arcybiskup Quebecu (Kanada).

Jeszcze jako świecki ukończył studia teologiczne na Uniwersytecie w Laval. W 1975 r. wstąpił do Instytutu Świeckiego św. Piusa X i siedem lat później złożył śluby wieczyste. W 1982 r. został sekretarzem generalnym Instytutu, a od 1985 r. był jego radcą generalnym. W 1988 r. przyjął święcenia kapłańskie i pracował w parafii Notre-Dame-de-la-Recouvrance w Quebecu. W latach 1990-2000 był misjonarzem w Kolumbii. Od 2001 r. pełnił funkcję dyrektora generalnego Instytutu. 7 kwietnia 2009 r. został mianowany biskupem pomocniczym archidiecezji Quebec. W tym samym roku 24 maja przyjął sakrę biskupią. 22 lutego 2011 r. Ojciec Święty Benedykt XVI mianował go arcybiskupem metropolitą Quebecu i prymasem Kanady.

Ks. abp Orani João Tempesta

(ur. 23 czerwca 1950 r. w São José do Rio Pardo, w stanie São Paulo) – arcybiskup Rio de Janeiro (Brazylia).

W 1967 r. wstąpił do cysterskiego klasztoru św. Bernarda, a 2 lutego 1969 r. złożył śluby zakonne. Pięć lat później – 7 grudnia – przyjął święcenia kapłańskie. Jako kapłan był między innymi w latach 1974-1984 subprzeorem klasztoru św. Bernarda w São José do Rio Pardo, a następnie przeorem. W 1996 r., kiedy klasztor ten stał się opactwem, został jego pierwszym opatem. 26 lutego 1997 r. mianowano go biskupem diecezji Rio Preto w stanie São Paulo, a 13 października 2004 r. – arcybiskupem metropolii Belém w stanie Pará. W 2007 r. był delegatem na V Konferencję CELAM obradującą w Aparecidzie w Brazylii. 27 lutego 2009 r. został arcybiskupem Rio de Janeiro. W lipcu 2013 r. był gospodarzem Światowych Dni Młodzieży.

Ks. abp Gualtiero Bassetti

(ur. 7 kwietnia 1942 r. w Popolano di Mar-radi) – arcybiskup Perugia-Città della Pieve (Włochy).

Święcenia kapłańskie otrzymał 29 czerwca 1966 roku. W latach 1968-1979 pracował w Niższym Seminarium Duchownym we Florencji. Od 1972 r. był rektorem placówki. Od 9 lipca 1994 r. Ojciec Święty Jan Paweł II mianował go ordynariuszem diecezji Massa Marittima-Piombino. Sakry biskupiej udzielił mu 8 września 1994 r. ówczesny metropolita Florencji ks. kard. Silvano Piovanelli. 21 listopada 1998 r. został biskupem diecezji Arezzo-Cortona-Sansepolcro. W kolejnym roku Papież Benedykt XVI mianował go arcybiskupem Perugia-Città della Pieve. Obecnie jest wiceprzewodniczącym Konferencji Episkopatu Włoch. 16 grudnia 2013 r. Papież Franciszek mianował go członkiem Kongregacji ds. Biskupów.

Ks. abp Orlando B. Quevedo OMI

(ur. 11 marca 1939 r. w Laoag, Ilocos Norte) – arcybiskup Cotabato (Filipiny).

W 1956 r. wstąpił do nowicjatu Zgromadzenia Maryi Niepokalanej. Studia filozoficzne odbył w Quezón City, a teologiczne na Uniwersytecie Katolickim Ameryki w Waszyngtonie. Święcenia kapłańskie przyjął 4 czerwca 1964 roku. Odbył także studia podyplomowe na Uniwersytecie św. Tomasza w Manili oraz na Uniwersytecie w St. Louis w USA. 23 lipca 1980 r. Papież Jan Paweł II mianował go prałatem Kidapawan. Sakrę przyjął 28 października tego samego roku. 15 listopada 1982 r. został pierwszym biskupem tej diecezji. Później był także arcybiskupem Nowej Segowii oraz arcybiskupem Cotabato. W latach 1990-1994 był członkiem Papieskiej Rady „Iustitia et Pax”. Obecnie jest sekretarzem generalnym Federacji Azjatyckich Konferencji Episkopatów.

Ks. abp Ricardo Ezzati Andrello SDB

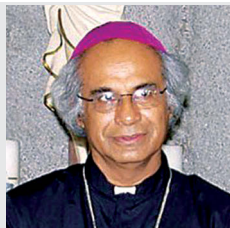
(ur. 7 stycznia 1942 r. w Campiglia dei Berici w prowincji Vicenza – północne Włochy) – arcybiskup Santiago (Chile).

Jako siedemnastoletni chłopiec wstąpił do nowicjatu salezjanów w Chile i chociaż część swej formacji odbył we Włoszech, duszpastersko pracował w Chile. 18 czerwca 1970 r. przyjął święcenia kapłańskie, po czym pracował w różnych parafiach i placówkach swego zgromadzenia w tym kraju. 8 czerwca 1996 r. Ojciec Święty Jan Paweł II mianował go biskupem Valdivii na południu Chile, a 10 lipca 2001 r. przeniósł go na stanowisko biskupa pomocniczego archidiecezji Santiago de Chile. Od 27 grudnia 2006 r. kieruje archidiecezją Concepción. Jest też członkiem Rady Stałej Episkopatu Chile. 15 grudnia 2010 r. Benedykt XVI mianował go arcybiskupem stolicy Chile – Santiago.

Ks. abp Andrew Yeom Soo-jung

(ur. 5 grudnia 1943 r. w Ansong, na terenie diecezji Suwon, należącej do metropolii seulskiej) – arcybiskup Seulu (Korea Południowa).

Święcenia kapłańskie przyjął 8 grudnia 1970 roku. Pracował w duszpasterstwie parafialnym, a następnie jako rektor Niższego Seminarium Duchownego, proboszcz, prokurator Wyższego Seminarium Duchownego w Seulu, kanclerz kurii diecezjalnej w Seulu, proboszcz w Mok-dong i wikariusz sądowy oraz członek Rady Kapłańskiej. 1 grudnia 2001 r. został biskupem pomocniczym archidiecezji seulskiej oraz biskupem tytularnym Thibiua. 10 maja 2012 r. Benedykt XVI mianował go ordynariuszem archidiecezji Seul.

Ks. abp Leopoldo José Brenes Solórzano

(ur. 7 marca 1949 r. w Ticuantepe) – arcybiskup Managui (Nikaragua).

Święcenia kapłańskie otrzymał 16 sierpnia 1974 roku. 13 lutego 1988 r. został mianowany biskupem pomocniczym archidiecezji Managua, ze stolicą tytularną Maturba. Sakry biskupiej udzielił mu ks. kard. Miguel Obando Bravo. 2 listopada 1991 r. został mianowany biskupem ordynariuszem diecezji Matagalpa. Dzień przed swoją śmiercią – 1 kwietnia 2005 r. – Ojciec Święty Jan Paweł II mianował go arcybiskupem metropolii stołecznej archidiecezji Managua. W latach 2005-2011 był przewodniczącym nikaraguańskiego Episkopatu.

Ks. abp Chibly Langlois

(ur. 29 listopada 1958 r. w Vallée, w diecezji Jacmel w południowo-wschodniej części Haiti) – biskup Les Cayes (Haiti).

Święcenia kapłańskie przyjął 22 września 1991 roku. W następnych latach studiował na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Pracował w duszpasterstwie, a następnie odpowiadał za katechezę w diecezji Jacmel oraz wykładał teologię pastoralną. 8 kwietnia 2004 r. Ojciec Święty Jan Paweł II mianował go biskupem Fort-Liberté. Sakrę przyjął 6 czerwca tego roku. 15 sierpnia 2011 r. Papież Benedykt XVI przeniósł go na stolicę biskupią w Les Cayes.

Ks. abp Jean-Pierre Kutwa

(ur. 22 grudnia 1945 r. w Blockhaus, w pobliżu Abidżanu) – arcybiskup Abidżanu (Wybrzeże Kości Słoniowej).

Święcenia kapłańskie otrzymał 11 lipca 1971 roku. Trzydzieści lat później Jan Paweł II mianował go biskupem diecezji Gagnoa. W październiku 2005 r. jako przedstawiciel Episkopatu Wybrzeża Kości Słoniowej uczestniczył w Synodzie Biskupów o Eucharystii. 2 maja 2006 r. Papież Benedykt XVI mianował go arcybiskupem stołecznej archidiecezji Abidżanu. Jest wiceprzewodniczącym Konferencji Biskupów Afryki Zachodniej oraz... kompozytorem muzyki.

KARDYNAŁOWIE NOMINACI MIANOWANI ZA SZCZEGÓLNE ZASŁUGI DLA STOLICY APOSTOLSKIEJ I KOŚCIOŁA

Ks. abp Loris Francesco Capovilla

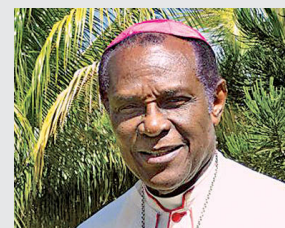
(ur. 14 października 1915 r. w Pontelongo koło Padwy) – arcybiskup tytularny Mesembria (Włochy).

23 maja 1940 r. przyjął święcenia kapłańskie. Dziewięć lat później został redaktorem diecezjalnego tygodnika „La voce di S. Marco”. Przez ponad dziesięć lat był osobistym sekretarzem najpierw patriarchy Angelo Giuseppe Roncallego, a następnie 28 października 1958 r. Papieża Jana XXIII. Był ekspertem II Soboru Watykańskiego. 26 czerwca 1967 r. Paweł VI mianował prałata Capovillę biskupem Chieti i sam 16 lipca 1967 r. udzielił mu sakry biskupiej. 25 września 1971 r. został promowany na arcybiskupa tytularnego Mesembria i mianowany prałatem Loreto. 1 kwietnia 2013 r. Papież Franciszek odbył z nim rozmowę telefoniczną. Mieszka obecnie w rodzinnej miejscowości bł. Jana XXIII – Sotto il Monte Bergamo w północnych Włoszech.

Ks. abp Fernando Sebastián Aguilar CMF

(ur. 14 grudnia 1929 r. w Calatayud, w diecezji Tarazona) – arcybiskup senior Pampeluny (Hiszpania).

Jako piętnastolatek wstąpił do kłaretynów. Święcenia kapłańskie przyjął 28 czerwca 1953 roku. Już cztery lata później uzyskał doktorat z teologii na Papieskim Uniwersytecie św. Tomasza z Akwinu w Rzymie. W latach 1967-1979 był rektorem Papieskiego Uniwersytetu w Pampelunie. 22 sierpnia 1979 r. Papież Jan Paweł II mianował go biskupem León. Sakrę biskupią otrzymał 29 września tego samego roku. 8 kwietnia 1988 r. został arcybiskupem-koadiutorem Granady, a 26 marca 1993 r. arcybiskupem Pampeluny. 31 lipca 2007 r. przeszedł na emeryturę.

Ks. abp Kelvin Edward Felix

(ur. 15 lutego 1933 r. w Roseau, na wyspie Dominika) – arcybiskup senior Castries (Antyle).

Studiował w Wyższym Seminarium Duchownym św. Jana Marii Vianneya na Trynidadzie. Święcenia kapłańskie przyjął 8 kwietnia 1956 r. i był pierwszym księdzem święconym na Dominice. W 1962 r. podjął studia w zakresie socjologii w Kanadzie, USA i Wielkiej Brytanii. Był wykładowcą w Wyższym Seminarium Duchownym św. Jana Marii Vianneya oraz na Uniwersytecie Indii Zachodnich św. Augustyna. 17 lipca 1981 r. Ojciec Święty Jan Paweł II mianował go arcybiskupem Castries. Sakrę przyjął 5 października tego samego roku. Kierował diecezją do 15 lutego 2008 roku. Był przewodniczącym Episkopatu Karaibów oraz członkiem Papieskiej Rady ds. Rodziny, Papieskiej Rady ds. Dialogu Międzyreligijnego, a także Rady Synodu dla Ameryki. Po przejściu na emeryturę przeniósł się na Dominikę, gdzie posługuje w mniejszych parafiach.

Małgorzata Pabis, KAI